

متن پرسش

با سلام خدمت جنابعالی: بنده جوانی دانشجو هستم و دوستدار دین اسلام، تفکری در بنده شکل گرفته مایلیم نظر شما را در مورد میزان درست بودن آن بدانم دیگر واقعا هیچ امری و فعلی در این دنیا بنده را بهم نمی‌ریزد که چرا اینطور شد و فلان طور نشد و یا ای کاش جور دیگری بود البته حواسم را جمع می‌کنم تا از وظایفم کوتاهی نکنم ولی دیگر به هیچ وجه منتظر نمی‌مانم تا خواسته دلم بشود و هر چه بشود راضی هستم. حال ایرادی که اطرافیانم به من می‌گیرند این است که اینگونه هم نیست و این حالت را افراطی می‌دانند مثلا می‌گویند انسان ساخته تفکرات خویش است و فردا همان می‌شود که امروز به آن می‌اندیشی و انسان باید خودش را در اهدافش تصور کند تا محقق شود یا اینکه به کائنات انرژی مثبت بدهد تا از همان‌ها پس بگیرد و از این قبیل صحبت‌ها که البته بنده نمی‌گم این‌ها اشتباه است و یا امیدوار نیستم ولی نظرم این است که هر آنچه خدا بخواهد همان می‌شود. حرفم این است که مگر ما به دنیا آمده ایم تا مدام خودمان را در رسیدن به اهداف هر چند خوبه این دنیا تصور کنیم؟ درست است خدا تلاش می‌خواهد به دعای بنده اش شنواست از ما طلب کردن خواسته اما من فقط دعا و تلاش می‌کنم آنها می‌گویند با فکر کنی به اینکه نتیجه اتفاق افتاده ولی می‌گویم هر آنچه خدا بخواهد اتفاق می‌افتد و ابد منتظر اتفاق خاصی نیستم آیا این نگاه افراطی است؟ با تشکر از شما

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: توحید همان است که شما می‌گویید. آن حرف‌ها ریشه در توهم انسان‌ها دارد و موجب ساختن زندگی توهمی می‌شود. موفق باشید